

ти Шипка, която ти познавашъ отблизо и на подвига на която при-
сѣтствува ти отдалечъ, на 11 августъ 1877 г. Каквото и да кажешъ,
но тая твоя сестра бѣ честита да пожъне по-късно палмата на
първенството! Следователно, ти си длъжна да преклснишъ гордо
чело предъ тая твоя всемогща съседка. Вѣрвай обаче — твоята
слава и минало ни най-малко нѣма да пострадатъ!...

* * *

Отъ Дунава до Бузлуджа дружината на Хаджи Димитъръ е
пжтувала цѣли 13 дни, безъ почивка, безъ сънъ и безъ подслонъ,
като си пробива пжтъ презъ огъня на четири сражения. За нея
подхожда да кажемъ вдъхновенитѣ слова на автора на Кървава
пѣсень:

Напредъ! И все напредъ! Къмъ подвизи и слава!
Въ сърдцата най-напредъ свободата изгрива!
Въ сърдцата тя изгрѣ — дѣлата да огрѣй!
Тозъ, който въ бой умре, той вѣчно ще живѣй!

Планътъ на Хаджи Димитъръ е билъ, както отначало, да се
добере до сливенския балканъ, при Игликина поляна, гдето той
се е надѣвалъ да попълни стопената си чета съ готови въоръжени
младежи отъ Сливенъ и отъ околността, които ще се присъеди-
нятъ къмъ него въ Балкана, щомъ чуятъ, че е побилъ знамето за
общо възстание. Въ Сливенъ наистина сж го чакали воеводитѣ Гунчо
(Илия Господиновъ) и Харбоолу, за да му подадатъ ржка. „За тамъ
ще вървимъ“, казвалъ той на другаритѣ си, „че каквото даде
Господъ“. Поради изненадата обаче на 18 юлий, неговиятъ геройски
подвигъ се завършва съ най-трагиченъ край. *)

Щомъ пристига на Бузлуджа, той поставя стража отъ два поста.
Съ спирането си, разбира се, той не е ималъ намѣрение нито да
избира позиция, нито да напада нѣкого. Той е искалъ да почине,
въ очакване, че неговитѣ 14 откъснати другари ще го намѣрятъ
тамъ. За тая цель той бѣ поръчалъ на овчаря-водачъ да ги по-
търси и опжти. Овчарьтъ Теню Трифоновъ, отъ Шипка, познавалъ
добре горскитѣ пжтеки. Обаче той се върналъ презъ мѣстността

*) Четитѣ на Гунчо и Харбоолу въ Сливенъ отложили възстанието по
съвета на съгражданитѣ си, щомъ чули за сждбата на Х. Димитра.